

We did it !

Zo, we zijn weer thuis en hebben inmiddels wat gemiste uurtjes slaap in kunnen halen. Dat was hard nodig want slapen tijdens kamp blijkt toch altijd weer de minst favoriete bezigheid van kampkinderen.

Maar nu even tijd voor een duimpje:

Wat zijn wij supertrots op de kampkinderen, alle ouders, de kampboer en natuurlijk ook op de kampleiding dat het met elkaar gelukt is om in deze bijzondere Corona-tijd op kamp te gaan.

In het voorjaar van 2020 bleek dat veel andere Zoetermeerse kampen besloten om kamp-2020 niet door te laten gaan, en ook wij hebben twijfels gehad en binnen de leiding kilometers Whatsapp-gesprekken gevoerd over wat nu wel en niet kon en mocht en wat wel en niet verantwoord was.

Ons definitieve GO/NO-GO-besluit hebben we uitgesteld tot begin juni en toen de kamp-protocollen en de versoepelingen een feit waren hebben we in 1,5^e maand tijd ons kamp georganiseerd.

We zijn van kamphuis gewisseld, hebben vervoersproblemen opgelost, Corona-materiaal gehamsterd en onszelf moed ingeprent. En het is gelukt.

WE SURVIVED CORONA-KAMP-2020 !!!

Helaas voor kampleiding Ruben mocht het feest niet door gaan. 5 dagen voor kamp had hij klachten waardoor hij gedwongen werd om af te haken en was hij ook niet op de laatste kampvergadering voor kamp. Dat laatste was achteraf gezien een gelukje want anders was kamp 2020 alsnog niet door gegaan. We hebben Ruben ontzettend gemist, alhoewel hij via video toch een klein beetje aanwezig was bij de spellen, tijdens het uitbreken, en via Instagram-live-sessies.

Maar wat maakte kamp-2020 nu zo bijzonder en anders dan andere kamp jaren?

Inderdaad geen busreis, een iets korter kamp, minder zingen en minder knuffelen met de leiding, soms een beetje afstand houden, de hele dag een schoonmaaklucht in de toiletruimten en niet naar het dorp. En verder dan?

Kamp was gewoon kamp zoals het hoort en dat was de bedoeling.

We hebben enorm veel gelachen, en ook soms gehuild, we zijn boos geworden en hebben het weer goed gemaakt, we hebben gruwelijk veel afgewassen, met een brak hoofd ochtendgym gedaan, anderen in het zwembad gegooit, BBQ, winkeltje, bosspellen gedaan, dropping, kampvuur, een bezemsteel door je T-shirt gekregen, te ingewikkelde spellen van Sonja geprobeerd, verjaardagen gevierd, ijs gegeten, middagrust, liters limonade gedronken, in de rij gestaan voor de douche, ei, heel veel ei, 100 keer je handen gewassen, een bende van de slaapzalen gemaakt, gekikkerd, in de leidinghoek gezeten, uitbreken, zelf je brood gesmeerd, voetballen, watergegljbaand, geleerd hoe een warme en koude kraan werkt, vals gespeeld, pannenkoeken, gechilled op de schommel, telefoons af laten pakken, muggenbulten, uren op het springkussen, 6 keer per dag omgekleed (de dames dan), heerlijke maskertjes op gehad (dames en heren), taart gegeten, geluisterd naar de uitleg van een spel en er niets van begrepen, veiligheidshesjes om gehad, gedroned, Turnaroundbitches gegeten, gefeest op de Bonte Avond, Levend Ubongo – Koehandel – Ganzebord - en Stratego gespeeld, suppen, vieze vliegen, moorden opgelost, tattoos gezet, marshmallows gegeten, polsbandje om gehad, croissantje met jus voor Jorja, afscheidspeeches gegeven, 1 teek verwijderd door hem te vertellen dat hij ergens anders moest gaan spelen, in de file gestaan bij de medicijnkast, heel veel bekers afgewassen, Shoarma gebakken voor de leiding (en voor jezelf natuurlijk), pizzas besteld tijdens het uitbreken, weggestuurd worden van de slaapzaal en 1 ambulance besteld.

Nog even over die ambulance, daar willen we toch iets meer over vertellen.

Een kampkind bleek aan het eind van de Bonte Avond last te hebben met ademen. Nadat dit na een half uur nog niet beter ging hebben we een ambulance besteld. Met de heren van de ambulance is besloten om toch even langs het ziekenhuis te gaan voor wat extra medicatie en een check door de arts, en om 3 uur waren ze gelukkig weer terug in het kampgebouw.

Dit hebben we zo veel mogelijk buiten het zicht van de kampkinderen laten gebeuren maar ze krijgen er natuurlijk toch wat van mee. Om wilde verhalen te voorkomen daarom deze extra uitleg.

(Als je goed kijkt zie je achter de struik een ambulance staan.)

Nu zijn wij van nature echte natuurliefhebbers maar de natuur probeert ons ook vaak tegen te werken. Het Corona-virus hebben we waarschijnlijk goed in zijn hokje gehouden. Die ene teek heeft het ook niet gered. Maar het blijkt dat de Eikenprocessierups toch wat haartjes op het terrein of in het bos van het kampgebouw heeft achtergelaten. Zijn er klachten kijk dan voor meer info op:

<https://www.thuisarts.nl/eikenprocessierups/ik-heb-klachten-door-eikenprocessierups>

Dan nog een belangrijk punt: De gevonden voorwerpen.

Die waren er dit jaar niet. 1 achtergelaten onderbroek hebben we in een vuilniszak laten glijden maar verder hebben we niets. Missen jullie nog wat of blijkt na de kampwas dat er iets onbekends aan de waslijn hangt? Laat het ons even weten.

De komende tijd trekt de leiding zich discreet terug om weer aan te sterken en dit kampjaar weer een plekje te geven. We doen een evaluatie (want ook wij zijn een constant lerend organisme) en hebben dan nog een maand of 3 nodig om de kampvideo te monteren.

In okt/nov plannen we dan de traditionele reünie. En mocht blijken dat het Corona-virus ons in de herfst weer probeert tegen te werken dan schrijven we toch weer een nieuw protocolletje over een Corona-proof-reünie.

Fijne vakantie allemaal !!!

Danielle, Ed, Anncik, Jeffrey, Lonneke, Tom, Nynke, Sonja, Vogel, Koen, Simon, Henk en natuurlijk Ruben

